

2°
3°
cum tamē de iure nō deberet exire: vt senatus liberiq;
sententiā ferret subsecutus ē. Eorū igit̄ querelis a se-
nato iure impbatis: supplices & orātes: vt ab eo ī clē-
telā. i. in familiā humiliores reciperent̄: clemēter mar-
cellus excepit. sup̄ hec omnia siciliā sortitus. i. cum ei si-
cilia pcuranda sorte euenisset. Nam cōsules sortiebant̄
inter se: que cuiq; puincia pcuranda foret Marcellus
vero cū ei sicilia euenisset sorte: dimisit eam college suo
eoꝝ siculis erat suspectus: & hoc ē q̄ autor dicit ea pro-
uincia college cessit: & quia iste Marcellus fuit exem-
plaris mirabiliter: ideo autor dicit q̄ totiens laudatio
Marcelli variari nō potest: q̄tiens ipse nouis gradibus
moderatione aduersus socios ē vsus. Quam tiberius
Ad intelligentiā huius exēpli oportet tria pmittere.
Primo q̄ lucius Cornelius Scipio frater scipionis affri-
cāni dictus asiaticus: quia asiam deuicerat: cū rationeꝝ
pecunie expēse reddere nō posset: neq; satis dare vale-
ret: ingratus populus eū in carcerē poni mandauit. De
quo dicit infra libro. v. ca^o de ingratis pag. Igit̄ hanc.
Secūdo tiberius graccus & generaliter gracci: cū isto
lucio & eius fratre affricano inimiciā habebant. Ter-
cio dum hic lucius carceri esset adiudicatus. Hic tibe-
rius erat tribun⁹ plebis: ad quē lucius p̄ defensore tā-
quā false iudicatus appellauit: qui tiberius moderatōe
sic inimiciā tempauit: vt ipsum liberandū a carcere
iudicaret: que omnia tāgens Valerius dicit. Quam. i.
quantū etiā tiberius graccus admirabileꝝ se exhibuit
supple in moderatione. Ex hoc patet. Tribunus. n.
plebis existens cū ex p̄fesso. i. non de nouo sed delibe-
rate: & ex antiquo cum affricano & asiatico scipionibꝝ
inimicicias gereret: & asiaticus iudicate pecunie satis
dare nō posset: atq; ideo in vincula publica a cōsule ius-
sus esset duci appellassetq; ipse Asiatic⁹ collegium tri-
bunoz: n̄ lo volēte intcedere a collegiis. i. sociis tribu-
nis secessit tiberius: decretūq; composuit nec quisquā
dubitauit: quī eo scribēdo verbis irati hostis aduers⁹